

НАШЕ
ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 22 (614)

Субота, 9 червня 1979 року

Ціна 2 коп.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

РАДЯНСЬКИМ ЛЮДЯМ — ВІДМІННІ ТОВАРИ

Півстоліття відділяють нас від початку першої п'ятирічки. Разом зі всією індустрією невпізнанно змінилася за цей час легка промисловість. По ряду показників вона вийшла на перше місце в світі. В 1928 році ми випускали бавовняних тканин в три з лишком рази менше, ніж США, а тепер переважаємо їх майже на три чверті. Шерстяних тканин напередодні першої п'ятирічки ми виробляли майже вчетверо менше, ніж США, а з 60-х років займаємо по їх виробництву перше місце. По випуску шкіряного взуття наша країна навіть у 1940 році відставала від США майже вдвоє, а тепер ми переважаємо їх більш ніж в 1,6 раза.

Істотно збільшила галузь випуск багатьох виробів за останні роки.

Порівняємо випуск продукції підприємствами Міністерства легкої промисловості СРСР в 1975, останньому році дев'ятої п'ятирічки, і в минулому, 1978-му. Виробництво тканин за цей час зросло на 700 мільйонів квадратних метрів, трикотажних виробів — на 130 мільйонів штук, фарфоро-фаянсової посуду — на 90 мільйонів штук, килимів і килимових виробів — на 13 мільйонів квадратних метрів, швейних виробів — більш, ніж на 2 мільярди карбованців, шкіряного взуття — на 40 мільйонів пар. Майже весь приріст випуску продукції — результат підвищення продуктивності праці.

Неухильне зростання виробництва забезпечує будівництво нових, технічне переозброєння і реконструкція діючих підприємств, впровадження прогресивної технології. За три роки до ладу стало 138 нових крупних підприємств легкої індустрії, комплексно механізовано й автоматизовано 90 заводів і фабрик, 500 цехів.

Особливу увагу працівники легкої промисловості приділяють збільшенню випуску, поліпшенню якості й асортименту товарів масового попиту. В порівнянні з

1975 роком в 7 разів збільшився випуск верхніх сорочок зі змішаних тканин; в 7,6 раза — костюмів з джинсових тканин; майже в півтора раза — фарфоро-фаянсових сервізів і білизни для дітей ясельного віку; у стільки ж — килимів.

У 1978 році легка промисловість випустила виробів з державним Знаком якості на 5,4 мільярда карбованців — у 3,4 раза більше, ніж у 1975 році. Нових виробів поліпшеної якості (з індексом «Н») вироблено на три з лишнім мільярда карбованців — 2,3 раза більше, ніж три роки назад.

Державним планом економічного і соціального розвитку СРСР на 1979 рік передбачено зростання обсягу реалізації продукції легкої промисловості на 5 процентів. Дев'ять десятих приросту повинно бути забезпечено за рахунок підвищення продуктивності праці.

У збільшенні випуску товарів широкого вжитку певний внесок роблять і колективи Українського товариства глухих.

Чоловічі сорочки Львівського швейного підприємства «Силует» та Івано-Франківського УВП, від-

значені державним Знаком якості, верхній одяг Харківського УВП-2, трикотажна білизна Вінницького та галантерейні вироби Чернівецького УВП не залежуються на прилавках магазинів. Учбово-виробничі підприємства УТОГ випускають також робочі костюми, брезентові рукавиці та інші вироби.

Швейники нашого Товариства зустрічають цього річного День працівників легкої промисловості новими трудовими здобутками в змаганні за дострокове виконання планових завдань і взятих соціалістичних зобов'язань на четвертий рік п'ятирічки. Майже всі колективи швейних підприємств і трикотажно-галантерейних перевиконали п'ятимісячне завдання по випуску та реалізації готової продукції.

О. ПЕТЛЯК.

Високими успіхами в оволодінні професійною майстерністю зустрічають День працівників легкої промисловості учениці виробничого навчання Львівського підприємства «Силует» комсомолки Оксана Семенів і Ганна Демчук. Фото І. МІНДЕЛЯ.

стянецькому районі. А хлопці вивчали професію механізатора широкого профілю в тракторній бригаді. Після екзамнів, одержавши атестат про середню освіту і посвідчення про присвоєння кваліфікації, вони увільняються в загін «Колос».

ПРИЧАЛИ ДРУЖБИ

Одеса. Інтернаціональному змагання радянських і болгарських транспортників, дітищу соціалістичної економічної інтеграції — найбільшій у світі залізничній поромній переправі Іллічівськ—Варна присвячено книгу «Причали дружби», випущену видавництвом «Маяк» (Одеса).

Астраханській області затоплено багато десятків тисяч гектарів родючих земель.

Напружено працюють обласні і міські комісії по боротьбі з повінню. З найбільш небезпечних місць завчасно евакуйовано населення, вивезено матеріальні цінності. Вдень і вночі нараховуються і укріплюються дамби. У відрізаних повінню села повітрям і водою доставляється продовольство, товари першої потреби.

(ТАРС).

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

РРФСР:

ПАПІР КОНДОПОГИ

З фантастичною швидкістю працюватиме восьма широкоформатна папероробна машина, монтаж якої почато на Кондопозькому целюлозно-паперовому комбінаті (Карельська АРСР). За розрахунками конструкторів, її накатний вал зможе скручувати в рулони 1200 метрів газетного полотна за хвилину. Машина щороку випустить майже на 80 тисяч тонн паперу більше, ніж найшвидкіші нинішні агрегати.

Комбінат у Кондопозі виробив за роки першої п'ятирічки близько ста тисяч тонн паперу. Це була велика перемога, яка знаменувала собою становлення в СРСР нової галузі.

Тепер кожні два з половиною місяці комбінат поставляє поліграфістам понад 100 тисяч тонн білого полотна, на якому друкується кожна третя в країні газета.

ЛИТВА:

КУРСОМ ОНОВЛЕННЯ

Біля прохідної Вільнюського меблевого комбінату не побачиш традиційного для багатьох підприємств оголошення: «Потрібно...» Тут практично ліквідовано плінність кадрів, пише кореспондент ТАРС В. Бачюс. Таким є ефект модернізації виробництва, здійсненої за планом економічного і соціального розвитку колективу.

Модернізація, крім того, довела, що професія червонодеревника аж ніяк не є суто чоловічою. Багато робітниць, раніше зайнятих на підсобних операціях, закінчили курси і стали операторами складних механізмів. Тепер кожен другий член колективу — жінка.

На комбінаті особлива увага приділяється поліпшенню умов праці і побуту. Всі робочі місця переоснащені відповідно до вимог

технічної естетики. В цехах обладнано кабінети фізичного і психологічного розвантаження.

КАЗАХСТАН:
СИМВОЛ РОБІТНИЧОЇ
МАЙСТЕРНОСТІ

Ще один символ робітничої майстерності — червону стрічку одержав неодноразовий переможець трудових змагань, механізатор радгоспу «Фурмановський» Джамбулської області Ш. Тайбагаров. На республіканському конкурсі з електромеханічної стрижки овечь він вчетверте підтвердив звання чемпіона Казахстану.

Ш. Тайбагаров — учасник сімнадцяти обласних, шести республіканських, трьох всесоюзних і одного міжнародного конкурсів стригалів. Стрижка овечь для нього — сезонна робота, якій він присвячує певний час після збирання зернових. Основна професія Ш. Тайбагарова — кукурудзовод.

КИРГИЗІЯ:

У ПОДОРОЖ —
З МОЛЬБЕРТОМ

Живописним дороговказом по Тянь-Шаню можуть бути твори художника-любителя М. Ершова, які експонуються на його першій персональній виставці. Вона відкрилася у Фрунзе.

Слюсар заводу сільськогосподарського машинобудування взяв у руки пензель близько десяти років тому. І з того часу він віддає живопису весь вільний час. У суботні й недільні дні, у відпустки незмінним супутником робітника став мольберт. Багато полотен нинішньої експозиції, яка включає тридцять творів, живописець готує до другого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих. Його дебют на попередньому огляді народних талантів відзначений дипломом другого ступеня.

Образотворчому мистецтву присвячують дозвілля близько тисячі робітників, службовців, студентів Киргизії.

(Кор. ТАРС).

Джерела народних талантів

Кожний восьмий житель України нині бере участь у художній самодіяльності. В цьому один з головних підсумків першого етапу Республіканського огляду досягнень сільської художньої самодіяльності, присвяченого 325-річчю возз'єднання України з Росією. У ході цього свята талантів народилося 3800 нових колективів, багато з яких створені безпосередньо на фермах, у бригадах, ланках, цехах.

Виступи самодіяльних артистів продемонстрували не тільки масовість, а й зрослий ідейно-художній рівень репертуару, виконавської майстерності. 270 тисяч концертів і спектаклів зібрали 35-мільйонну аудиторію глядачів, до-

помогли розширити масштаби і урізноманітнити форми культурно-обслуговування сільського населення. Успіхам любителів сприяла шефська робота професійних колективів.

Підсумки першого етапу огляду, який завершиться наприкінці цього року звітними концертами переможців в обласних центрах, підбито на засіданні Республіканської міжвідомчої ради по культурно-освітній роботі, створеної при Міністерстві культури УРСР. Його учасники приділили велику увагу завданням, які випливають з постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

(РАТАУ).

НОВИНИ

Повідомляють кореспонденти РАТАУ

РОСТЕ ПІДШИПНИКОВИЙ

Луцьк. На споруджуваному тут підшипниковому заводі завершено монтаж потужних агрегатів котельної — енергетичного серця майбутнього підприємства. Монтажники приступили до встановлення приладів автоматики і прокладання теплотрас до головного корпусу.

Новий завод спеціалізуватиметься на випуску роликів карданних і конічних підшипників.

Перша продукція зійде з завод-

ських конвейерів на початку одинадцяті п'ятирічки.

У «КОЛОСІ» ПОПОВНЕННЯ

Суми. «Прошу прийняти на роботу в рідне господарство», написали в своїх заявах правління колгоспу «Маяк» Сумського району Катерина Матвієнко, Світлана Фесенко, Григорій Нечитайло — 28 десятикласників Нижньосиротавської середньої школи. Зробили вони це не випадково.

Колгосп відрядив дівчат, майбутніх тваринників, на великий молочнотоварний комплекс у Тро-

НАТИСК ВЕЛИКОЇ ВОДИ

Надзвичайно високою виявилася весняна повінь цього року. Рівень підняття води в ряді річок Європейської частини країни перевищив рекордні показники за останні 50-80 років.

Висока повінь спостерігається в Сибіру. На східних схилах Уральських гір снігу минулої зими було вдвоє більше норми. Широко розлилися ріки Тюменської області, затопивши великі площі сільськогосподарських угідь.

Якщо на Україні, в Білорусії, Литві, Центральній Чорноземній зоні РРФСР стихія, яка завдала серйозної шкоди, вже відступила, то жителям басейнів Волги і Дону небувала повінь продовжує доставляти чимало клопоту. Внаслідок різкого потепління в травні, яке викликало бурхливе танення снігу, були підтоплені окремі території Горького, Кірова, Уфи, Пермі, ряд промислових підприємств і господарських об'єктів. В

До Пушкіна —
на зустріч з поезією

Всесоюзне свято поезії з нагоди 180-річчя з дня народження О. С. Пушкіна, що взяло початок у Ленінграді, триває в містах і селах, зв'язаних з життям і творчістю великого сина Росії.

Тисячі людей побували в псковському селі Михайловське, де зародилася ця прекрасна традиція — Всесоюзне свято поезії. Гості зробили подорож по музеях і парках заповідника, побували на концертах майстрів мистецтва, на виставках, брали участь у музично-поетичному фестивалі, поклали вінки і квіти до могили поета у Святогорському монастирі.

Однією з центральних подій свята стало відкриття пам'ятника О. С. Пушкіну в селі Велике Болдино Горьковської області. Вірші великого поета звучали на конкурсах читців, який проходив у Берново (Калінінська область).

«Пушкін з нами» — так названо свято поезії з нагоди 180-річчя з

дня народження великого російського поета, що відбулося в курортному містечку Гурзуфі.

Тут, у будинку Рішельє, що зберігся й понині, О. С. Пушкін провів три тижні разом з сім'єю генерала Раєвського. Цей час, за визнанням самого поета, був «найшасливішими хвилинами» в його житті. У Гурзуфі був створений «Кавказький бранець», задумано «Бахчисарайський фонтан», написано чудовий цикл ліричних мініатюр.

Багато жителів Південного берега Криму і відпочиваючих у здравниці зібралось на площі імені В. І. Леніна. Слово про О. С. Пушкіна виголосив Герой Соціалістичної Праці поет Михайло Дудін. На святі виступили інші поети і письменники.

(ТАРС—РАТАУ).

ВДОСКОНАЛЮВАТИ ЕКОНОМІЧНУ РОБОТУ

У десятих п'ятиріччя перед колективами підприємств системи УТОГ стоїть завдання великої ваги — забезпечити далі значне підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

Важлива роль у цій справі належить економічним службам підприємств, які повинні здійснювати перспективне і поточне планування, вести облік, підводити підсумки і аналізувати результати виробничої діяльності підприємств, цехів, ділянок і систематично контролювати хід виконання планів.

Ефективність виробництва — це не тільки збільшення випуску продукції, але й напруженість планів, що забезпечує підприємствам збільшення планових фондів економічного стимулювання. Напружений план вимагає мобілізації зусиль усього колективу на його виконання. Він примушує вишукувати і приводити в дію додаткові резерви виробництва.

Проте, деякі керівники підприємств і сьогодні прагнуть одержати занижені плани. Це стосується таких УВП, як Дніпропетровське, Житомирське, Єнакіївське, Конотопське, ДВО «Електромагніт» та інших.

План є головним інструментом реалізації економічної політики партії, підкреслював Л. І. Брежнев. Коли план затверджений і

набрав чинності закону, залишається один обов'язок — виконувати його, причому з меншими затратами і кращими показниками.

На жаль, не всі керівники ставляться до цього з усією відповідальністю. Про це засвідчує той факт, що в окремі місяці 1978 року не виконували план Кіровоградське, Ужгородське № 1 і № 2, Комунарське, Полтавське № 1, Черкаське УВП, Одеське виробниче об'єднання «Електрик».

Однією з найважливіших умов підвищення економічної роботи на підприємствах і невід'ємною частиною планування і підвищення ефективності виробництва є перевірка виконання планів як по реалізації і випуску продукції, так і по продуктивності праці, номенклатурі, якості виробів, зниженню їх собівартості та ін. Для цього кожен економіст повинен вести щоденний облік виробленої продукції у грошовому і натуральному обчисленні по кожній бригаді, цеху, ділянці і підприємству в цілому, щоб кожного дня знати, де і хто відстає, своєчасно вживати заходів.

Слід ретельно перевіряти, чи правильно застосовуються норми витрат сировини і матеріалів, чи відповідає фактична вартість сировини — плановій.

І все ж слід відзначити, що на деяких підприємствах, зокрема,

Одеському ВО «Електрик», Єнакіївському, Харківському № 1, Ужгородському № 1 та інших УВП, контроль за рівнем виконання планових показників знаходиться на низькому рівні.

Особливо рідко аналізуються на підприємствах такі показники, як фондовіддача, фондозброєність, змінність устаткування, втрати робочого часу, наявність нествореного обладнання тощо. Наприклад, на КДВО «Контакт» протягом останніх трьох років фондовіддача постійно зменшується (у 1978 році проти 1977 вона знизилась на 10 копійок), а основні виробничі фонди щорічно збільшуються на 18—19 процентів, в той час як приріст випуску валової продукції становить 7-12 процентів. В результаті підприємство минулого року недоодержало на 504 тисячі карбованців продукції і 144 тисячі карбованців прибутку.

Аналогічне становище на Запорізькому і багатьох інших УВП.

Тому існуюча система аналізу на підприємствах потребує суттєвого вдосконалення. Адже тільки в процесі аналізу можна охарактеризувати всі якісні зміни в економіці підприємства, відкрити невикористані резерви, які дозволять підвищити ефективність виробництва.

Кожне підприємство повинне

працювати ефективно і всі свої витрати відшкодовувати за рахунок власних доходів, тобто строго дотримуватись принципу самокуплюваності, працювати рентабельно, одержувати достатній прибуток.

Проте, протягом кількох років окремі підприємства Товариства працюють на дотації Центрального правління. Це — Харківське УВП № 1, якому в 1978 році була надана грошова допомога в сумі 176,5 тисячі карбованців, цього року підприємство потребує 22 тисячі карбованців. Одержало торік дотацію Миколаївське УВП, працювали не ефективно, зі збитками Ужгородське № 1, Ровенське, Лебединське УВП. П'ять підприємств випускали збиткову продукцію: КДВО «Контакт» — лінійки і вироби поліграфії, Кіровоградське — підставки, Чернігівське — суконні костюми, Чернівецьке — тасьму «в'юнчик», Одеське виробниче «Електрик» — швейні вироби. Вони зазнали за рік збитків у сумі 28,4 тисячі карбованців.

Ряд підприємств випускають продукцію низької рентабельності. Зокрема, Дніпродзержинське, — латунні гвинти, Єнакіївське — письмові столи, Ужгородське № 1 — меблі, КДВО «Контакт» — прилади, Миколаївське — шафи для книг і письмові столи.

На багатьох підприємствах спостерігається велика строкатість рівня ефективності роботи. Наприклад, рентабельність штепсельних з'єднань ШСВ-20 на КДВО «Контакт» становить 55,6, а на

Одеському об'єднанні «Електрик» — 34,7 процента, табуретів на Черкаському УВП — 27,2, на Ужгородському — 7,7 процента.

Подібна картина спостерігається і у використанні трудових ресурсів. Якщо на Білоцерківському УВП на пошиття костюма державного стандарту затрачається 1,13 нормо-години, то на Сімферопольському — 1,38, на Конотопському — 1,36, на Житомирському — 1,35 нормо-години. Така різниця свідчить про наявність на цих підприємствах невикористаних резервів виробництва. Виявити їх і привести в дію — першочергове завдання економічних служб, які повинні взяти на облік кожну копійку, кожну хвилину робочого часу, добиватися, щоб кожний вкладений у виробництво карбованець давав максимальну віддачу.

Залишає бажати кращого стан економічної роботи на Єнакіївському, Одеському, Івано-Франківському, Полтавському № 1, Харківському № 1, Запорізькому, Комунарському підприємствах, а на Ужгородському УВП № 1 протягом трьох років зовсім не проводився економічний аналіз.

Економіст на підприємстві — це спеціаліст, наділений великими повноваженнями. Його творчий потенціал повинен бути постійно спрямований на удосконалення економічних важелів управління, на підвищення ефективності виробництва.

Н. БУСЛЕНКО,
начальник планово-економічного відділу ЦП УТОГ.

З а л і к одержали всі

Завершився навчальний рік у мережі політичної освіти. Школи економічних і політичних знань, комуністичної праці провели підсумкові заняття. Про такі заняття, що відбулися на одному із заводів м. Ворошиловграда, ми розповідаємо сьогодні.

Підсумкові заняття В. М. Кремененко, як завжди, розпочав короткою політінформацією. У школі комуністичної праці слухачі — робітники двох цехів заводу — вже не уявляють собі заняття без короткого ознайомлення з міжнародною обстановкою. Таке навантаження Василь Мефодійович взяв добровільно і з задоволенням виконує його протягом п'яти років.

Коротку інформацію закінчено й слухачі перейшли до розгляду першого питання: «В чому суть починів «Жодного відстаючого поруч» і «Працювати без відстаючих».

Передовик, «Майстер — золоті руки» Є. Павленко, розповідаючи про ініціаторів розвитку патріотичних починів на Ворошиловградщині, зупинився на цифрах і фактах, що стосуються заводу.

— Суть почину «Жодного відстаючого поруч» — не просто «втягти» робітника із відстаючих, а зуміти виховати в нього почуття взаємної підтримки і вимогливості, організованості і дисципліни, відповідальності за успіх загальної справи.

На підсумковій заняття В. М. Кремененко відібрав найбільш важливі теми, які вивчені протягом року: «Прогресивні форми організації робочого місяця», «ХХV з'їзд КПРС про зростання добробуту радянського народу», «Як підтримується в цеху почин за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна», «Нова Конституція СРСР та її значення». На ці питання відповіли передовик виробництва, слюсарі В. Халаїмов, Л. Мороз, М. Костюченко, столяр А. Силков. Їхні відповіді доповнювали інші слухачі. А потім пропагандист узагальнив сказане, акцентував увагу на важливих моментах. Він задоволений відповідями і з посмішкою на вустах виставляв оцінки. Залік одержали всі.

Підсумкові заняття школи комуністичної праці успішно пройшли і в другій групі, де пропагандистом В. Ф. Рудін.

На підсумкових заняттях шкіл були представники парткому і заводу профспілки. Вони відзначили глибокі знання слухачів, високу активність.

Н. СЕЛЮТІНА.

м. Ворошиловград.

Вже 23 роки працює на Ровенській фабриці індошову одягу Клавдія Василівна Сучно. За цей час вона стала першокласним спеціалістом, справжнім майстром своєї справи. Свій багатий трудовий і життєвий досвід передова робітниця постійно передає молоді, прищеплює їй любов до праці, до обраної професії швачки.

Як одна з кращих наставників підприємства, Клавдія Василівна була учасником республіканського зльоту наставників УТОГ, вона носить високе звання ударника комуністичної праці.

На знімку: К. В. Сучно (в центрі) з ветеранами виробництва Антоніною Миколаївною Хилецькою (зліва) і Катериною Устимівною Тросковець. Всі вони виконують завдання на 130—140 процентів.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

НАШ ВНЕСОК

Профспілки у відповідності до Конституції СРСР беруть активну участь в управлінні державними і громадськими справами, у вирішенні політичних, господарських і соціально-культурних питань. У виконанні цих завдань є частина праці і профспілкової організації Харківського УВП-1.

Місцевий комітет профспілки під керівництвом партійної організації проводить велику масово-політичну і виховну роботу з питань організації соціалістичного змагання серед робітників, інженерно-технічних працівників, службовців, стежить за виконанням взятих соціалістичних зобов'язань. Колектив УВП достроково — 27 грудня виконав соціалістичні зобов'язання 1978 року по всіх планово-економічних показниках. Виходячи з цього, профспілкова організація підприємства провела на ділянках роз'яснювальну роботу по прийняттю соціалістичних зобов'язань на нинішній рік. Профгрупорги мали розмову з кожним виробничником зокрема. Не випадково результати першого кварталу свідчать про те, що слова не розходяться з ділом. Випущено валової продукції понад план на 175 тисяч карбованців, додатково реалізовано виробів на 325 тисяч карбованців, а

надплановий прибуток складає 80 тисяч карбованців. Упродовж першого кварталу зекономлено сировини і матеріалів на 150 тисяч карбованців, електроенергії — 1 тис. кіловат-годин. Ми з повним правом можемо сказати, що в цих відрядних показниках і наша частина праці, як організатора і натхненника. Найбільшу турботу профспілкова організація проявляє про виробничників. Адже саме завдяки їм УВП-1 успішно долає трудові рубежі.

12 робітників підприємства виконали завдання десятої п'ятирічки, а 21 — чотирирічне завдання. У колективі трудиться 111 ударників комуністичної праці. За підсумками першого кварталу кращими по професії стали штампувальники Т. І. Голобородько, М. Г. Цимкалова, М. Ф. Шейко, різальник металу С. Н. Колобін, свердлувальниця Н. А. Фоміна, обрізувач пластмасових виробів В. А. Копач.

Профспілкова організація підприємства націлює весь колектив на успішне завершення півріччя і четвертого року десятої п'ятирічки в цілому.

І. ПАЛКІН,
голова місцевого комітету профспілки Харківського УВП-1.

МАРШРУТАМИ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

ТВОРЧОСТІ МАС — ШИРОКУ ДОРОГУ

Значне місце в справі дальшого підвищення ефективності виробництва і поліпшення якості продукції займає технічна творчість винахідників і раціоналізаторів.

Так, на окремих підприємствах УТОГ більш як 50 процентів використаних у 1978 році раціоналізаторських пропозицій спрямовані на підвищення якості продукції.

Винахідницька та раціоналізаторська діяльність трудящих повинна бути спрямована на вирішення таких актуальних проблем, як створення і впровадження у виробництво принципово нових засобів праці, нових технологічних процесів, комплексної механізації й автоматизації виробництва, скорочення та ліквідація важкої ручної праці, особливо на вантажно-розвантажувальних, транспортних та складських роботах, розробка та широке впровадження засобів малої механізації, найбільш ефективне використання діючого устаткування, прискорення введення та освоєння нових виробничих потужностей, економії матеріальних, трудових, фінансових ресурсів і т. д.

Незнання законодавства і положень по винахідництву і раціоналізаторству плановиками і головними бухгалтерами призводить до великої кількості скарг на невідповідність винагород. Головні бухгалтери підприємств не знають системи створення фонду по заохоченню учасників технічної творчості. Отже, необхідно їх вчити цій справі.

З метою поліпшення діяльності по винахідництву і раціоналізаторству на підприємствах Товариства згідно з постановою президії ЦП УТОГ від 13 липня 1978 року «Про заходи по виконанню рекомендацій Республіканської науково-технічної конференції УТОГ з питань прискорення темпів науково-технічного прогресу на підприємствах Товариства» в квітні цього року на Республіканських курсах УТОГ було проведено семінар по вивченню основ радянського законодавства по винахідництву та раціоналізаторству з відповідальними за цю роботу інженерами підприємств та об'єднань. В семінарі взяли участь представники більшості підприємств.

Проте, керівники Дніпропетровського, Чернігівського, Комунарського, Полтавського № 2, Ужгородського № 1 та Ровенського УВП байдуже поставилися до цієї важливої справи. Вони не направили своїх відповідальних працівників для участі в семінарі.

На деяких із згаданих підприємств робота по винахідництву і раціоналізаторству доручається працівникам відділу матеріально-технічного постачання, які не мають ніякого відношення до питання науково-технічного прогресу.

Увага адміністрації, профспілкових і первинних організацій УТОГ повинна бути спрямована на дальший розвиток трудової і творчої активності новаторів і трудових колективів. Доброю традицією повинні стати проведення оглядів науково-технічного прогресу, оглядів-конкурсів по механізації виробничих процесів, удосконаленню технології, поліпшенню якості продукції. Слід всюд організувати соціалістичне змагання за звання «Краща творча бригада», «Кращий раціоналізатор», організувати школи передового досвіду, молодих раціоналізаторів і т. д.

Проведення цих та інших заходів дасть можливість значно розширити коло новаторів виробництва і до кінця 1980 року збільшити їх кількість до 8—10 на 100 чоловік працюючих.

М. ВІЗЕРСЬКА.

ВІДЗНАКИ ПЕРЕДОВИКАМ

Недавно на Конотопському УВП в урочистій обстановці вручено знак «Ударник десятої п'ятирічки» швачкам-мотористкам Довгополі А. С. і Щегловій З. Я., Малігон А. О., які достроково виконали особистий план десятої п'ятирічки.

Ще в безрезні місяці дев'ять робітниць завершили виконання чотирирічних планів. Це, зокрема, А. Н. Скрипченко, В. М. Зубар, Ф. Ф. Бліновська та інші.

На честь Дня працівників легкої промисловості 15 чоловік взяли підвищені соціалістичні зобов'язання виконати особисте чотирирічне завдання до 10 червня ц. р. Серед них швачки-мотористки А. А. Півень, Е. А. Буйвол, Е. С. Петруша, крейдувальниця Л. А. Скворцова та інші. Свого слова вони дотримали з честю.

А. ЖОГОВ.

Сумська обл.

СХОДИНКИ МАЙСТЕРНОСТІ

Для Олександра Парфенова той день був найбільшим святом. Свою трудову біографію він розпочав у колективі слюсарів-інструментальників механо-складального цеху. Ця дільниця здавна славиться високою продуктивністю праці, ефективністю виробництва і бездоганною якістю виготовлених штамів, пресформ та інструментів.

Соромливому юнакові спочатку все було вдивовижку, але Олександра це не злякало, бо з перших днів він відчув поруч тверду руку старших товаришів, їх готовність прийти на допомогу у скрутні хвилини пізнання мистецтва інструментальника. Почав він... з невдач. Та й в кого їх не було! На помилках, кажуть, вчаться. Багато уваги новачку приділяв старший майстер Б. С. Цінман. Професійне чуття підказало Борису Семеновичу, що з Сашка виросте відмінний інструментальник. Інтуїція не підвела досвідченого майстра—Олександр дійсно виявився здібним учнем. За кілька років наполегливого виробничого навчання і праці він навчився вільно читати найскладніші креслення. З-під його рук виходили вироби тільки відмінної якості. О. Парфенову довіряли найскладніші завдання. Невдовзі йому присвоїли п'ятий розряд слюсаря-інструментальника.

Виходячи із своїх можливостей, Олександр дав слово достроково виконати п'ятирічне завдання і з честю дотримав його. 22 квітня 1979 року Парфенов рапортував про виконання десятої п'ятирічки. Нині робочий календар передовика виробництва відраховує дні наступної п'ятирічки.

Зараз Олександр вже сам став наставником. Юрій Качаєв, як колись і Олександр, робить перші кроки. Стати новачку на ноги, бути з виробництвом на «ти» допоможе йому майстер своєї справи Олександр Парфенов.

О. ГРОМОВ,
інженер з НОП Харківсько-го УВП-1.

ВИХОВАЙ СОБІ ЗМІНУ

ПОПОВНЕННЯ СІМ'Ї ТРУДІВНИЧОЇ

На Чорноморському суднобудівному заводі чимала плеяда наставників. Про роботу кадрових робітників—майстрів корабельної справи—з молоддю розповідають спеціальні стенди, випуски стіннівок.

Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнев зазначив, що питання трудового виховання, правильного вибору місця в житті пов'язані з вирішенням багатьох завдань. Тут, як і в інших справах, приклад показують наші славні робітники-наставники, котрі володіють високою майстерністю, мають великий життєвий досвід. Вони за покликом душі вчать молодь працелюбству,

майстерності, виховують її на героїчних традиціях нашого славного робітничого класу. Саме до цієї категорії людей належать наставники Чорноморського суднобудівного заводу. Зараз шефську роботу з молоддю проводять вісім наставників, котрі повсякчас ведуть копітку роботу.

Комуніст, ветеран праці, столяр-червонодеревник з столярно-малярного цеху Іван Степанович Доценко, котрий пропрацював на заводі майже 34 роки, виховав і навчив 16 глухих робітників. Великим авторитетом користується у молоді формувальниця точного литва ливарного цеху Римма Дмитрівна Ко-

накова. Багатьох молодих корабелів, членів УТОГ виховали за свій вік Микола Васильович Нікітін, Марія Олександрівна Каптан, Анатолій Васильович Палій, Григорій Васильович Бондаренко, Олександр Григорович Москвін. Всі вони допомагають новачкам оволодівати трудовими навичками, збагачуватися технічним досвідом, цікавляться успіхами підшефних у вечірній середній школі робітничої молоді для глухих.

З кожним днем множаться ряди наставників, котрі ростять гідну зміну трудівничу, передають естафету праці з сьогодення в майбутнє.

К. ПІДТИКАН.
м. Миколаїв.

Значний трудовий стаж має один з кращих робітників Бродівського учбово-виробничого підприємства Олександр Миколайович Корязін. Він працює столяром по складанню бильярдів, досконало оволодів своєю спеціальністю.

Включившись у соціалістичне змагання за дострокове виконання особистого завдання четвертого року і п'ятирічки в цілому, Олександр Миколайович добивається високої продуктивності праці, щоденно виконує змінну норму на 130—135 процентів. За самовіддану багаторічну працю передовий виробничник відзначений медаллю «За трудову відзнаку».

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Гуртожиток. Мало хто з нас, продовжуючи своє навчання чи вступаючи в трудове життя, не знаходив у ньому затишок рідної домівки. Гуртожиток відіграє велику роль у всебічному вихованні молоді людини. Тому питання—яким повинен бути гуртожиток—дуже важливе. Ось чому адміністрація, партійна, профспілкова, комсомольська і первинна організація УТОГ Чернігівського УВП сприйняли постанову «Про розгортання соціалістичного змагання за звання «Гуртожиток зразкового порядку» як документ великого значення.

Четвертий рік ведеться наполеглива боротьба за виконання умов соціалістичного змагання. І хоча перемогами чернігівчани ще не були, але прагнуть вибороти призове місце. Для цього є всі підстави. Адже гуртожиток УВП УТОГ—один з кращих у Чернігові. Розташований він по вулиці, яка носить ім'я відомого письменника, нашого земляка М. М. Коцюбинського, в центрі міста. Перед його фасадом—палісадник з березами і каштанами та безліч квітів, які в літню пору утворюють чарівний куточок природи.

Перш за все, на що ви мимоволі звернете увагу, зайшовши у фойє гуртожитку,—це урочиста тиша і чистота. Здається, що його мешканці в цей момент відсутні. Але це не так. Просто кожен зайнятий своєю справою. Хто на кухні готує обід, хто прибирає кімнату, інші читають газети, журнали, книги...

Комендант гуртожитку Н. А. Коваленко і вихователь Т. П. Білоус люб'язно познайомили зі

своїм господарством, викладаючи все, чим вони займаються повсякденно, поділились планами.

У гуртожитку, що розрахований на 100 ліжко-місць, живе 92 чоловіки, більшість з них—жінки. Неповна його заселеність сприяє створенню кращих умов для мешканців.

Приваблює увагу зі смаком оформлена наочність. Це—стенд

ЗА ГУРТОЖИТОК ЗРАЗКОВОГО ПОРЯДКУ

ЧИМ ЖИВЕ КОЛЕКТИВ

«Радянська Україна в десятій п'ятирічці», майстерно виконане карбуванням по металу панно. На видному місці на першому поверсі—Правила внутрішнього розпорядку, умови соціалістичного змагання за звання «Гуртожиток зразкового порядку» та Положення про присвоєння звання «Краща кімната гуртожитку», графік чергувань.

Вхід до червоного кутка, що знаходиться на другому поверсі, прикрашають портрети передовиків виробництва. В кутку я познайомився з планами культурно-масової і виховної роботи. Вони досить цікаві за змістом. Крім бесід, політінформацій та інших заходів, проводяться читачькі конференції, тематичні вечори, вогники, лекції, конкурси. Приміром, відбулися конкурси на кращу кухню, на краще виконання віршів, присвячених Батьківщині, конкурси веселих і кмітливих, на знання свого міста та інші.

Урізноманітнюють його роботу

Глибокою правдою життя і глибоким проникненням у суть героїчних подій в житті народу вражає кіноопея «Велика Вітчизняна», яку демонструє нині Центральне телебачення.

Дитинство і юність мої випали на роки війни. Я все бачив своїми очима, тому мене особливо вразив фільм «На схід». Так все й було: через нашу маленьку залізничну станцію день і ніч йшли на Урал потяги з обладнанням демонтованих заводів, а неподалік від нашого села прямо з коліс розгорталось будівництво заводу по ремонту військової техніки. На будівництві, а потім на заводі, в основному працювали жінки, дівчата, підлітки. День і ніч з воріт підприємства виходили платформи з танками, бронемашинами, відремонтовані нашими руками.

Пам'ятаю, як взимку, прямо біля правління колгоспу мешканці села ставали в чергу, щоб віддати у фонд оборони цінності—в кого що було. Гроші і дорогі речі, що перейшли у спадок. Пригадую стареньку, у якої найціннішим була срібна лампадка, і вона покляла її туди, куди інші клали гроші. «Бог мене простить»,—сказала вона. «Прощати немає за що,—поправила її ін-

ша стара і покляла на стіл золотий хрестик,—святотому ділу допомагаємо».

Так, це була свята справа—боротьба народу за своє життя і незалежність.

Кажуть, велике, краще бачиш і розумієш на відстані. Нині, через три з половиною десятиліття, згадуючи минуле, розумієш, що тільки такий народ, як наш, зміг перемогти.

Вражає подвиг невідомих нам людей—фотографів, кінооператорів, які в тяжкій для Батьківщини роки думали про майбутнє і зберегли для наступних поколінь пам'ять і правду про війну.

Враховуючи величезне політичне, ідейно-виховне і пізнавальне значення кіноопеї «Велика Вітчизняна» і незамінність кіно, як засобу впливу на людей позбавлених слуху, в Будинках культури і клубах Товариства необхідно, на мій погляд, організувати перегляди цього фільму з висококваліфікованими перекладачами. Саме так зробив наш обласний відділ, рекомендувавши всім культзакладам області організувати перегляд і обговорення епопеї.

М. НИРОВ,
інструктор Вінницького облвідділу УТОГ.

У світлі зрослих вимог

У Полозському клубі глухих, що носить звання «Колектив відмінної роботи», відбувся дводенний обласний семінар працівників культустанов Товариства. В центрі уваги всіх учасників семінару була постанова ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

Інструктор облвідділу УТОГ Віра Миколаївна Вакуленко, відкриваючи семінар, сказала:

—Постанова ЦК КПРС є документом величезного політичного значення і особливо для нас—ідеологічних працівників. Вона є програмою для виховання всіх трудящих в дусі комуністичних ідеалів, комуністичної моралі. Нам необхідно керуватись цією постановою у повсякденній роботі.

В. М. Вакуленко підкреслила, що культпрацівники Товариства повинні вміло використовувати в своїй роботі праці Л. І. Брежнева «Актуальні питання ідеологічної роботи КПРС», «Мала земля», «Відродження», «Цілина».

Слово взяла бібліотекар Запо-

різького будинку культури М. А. Армянська. Вона розповіла про підготовку бібліотеки до 110-ї річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Чимало бібліотек працюють на громадських засадах з М. А. Армянська, розкриваючи їх специфіку, дала ряд цінних рекомендацій, порад, як пропагувати книги і, в першу чергу, політичну літературу.

Клубні працівники області Д. Е. Седикова, В. П. Радул та інші поділились досвідом роботи, розповіли, як вони пропагують і виконують постанову ЦК КПРС.

Про проведення масових ігор в клубах говорили Р. І. Скубенко, Г. М. Воронікова. Поділились досвідом проведення вечорів трудової слави Л. М. Костенко із Запоріжжя та Д. Е. Седикова з Мелітополя.

Культпрацівники області збагатились на семінарі знаннями і досвідом.

М. СЕМЕНЕНКО.

м. Пологи,
Запорізької обл.

Разом з комендантом і вихователем, одержавши дозвіл, заходили в кімнату № 19, де старостою Г. І. Бондаренко. Привітні обличчя дівчат, зразкова чистота, свіже повітря, вікна випромінюють багато світла, на стінах картини—все це створює хороший настрій. Таке ми побачили і в кімнатах П. Б. Ермак, К. І. Скрипак, Р. О. № 3, № 20, № 27, де старостами Бунегова та в інших кімнатах гуртожитку. Це проти їх прізвищ у «Дзеркалі чистоти» стоять п'ятірки. Санітарний стан кімнат підтримують їх мешканці.

Треба віддати належне громадським комісіям гуртожитку, котрі систематично і наполегливо проводять різноманітну і копітку роботу серед мешканців, обговорюють багато побутових питань, сліdkують за виконанням вимог. Наприклад, рада гуртожитку на своїх засіданнях обговорює плани культурно-масової, виховної роботи, пропонує урізноманітнити її новими формами. Це і участь мешканців гуртожитку в гуртках художньої самодіяльності, спортивних секціях, відвідування вечірньої школи, проведення днів відпочинку з виїздом на природу. Рада запрошує на бесіду тих, за ким помічено якісь вади, обговорює з участю представників адміністрації УВП.

Підсумовуючи все те, чим живе колектив гуртожитку Чернігівського УВП, можна сказати, що всі його мешканці беруть активну участь у змаганні за звання «Гуртожиток зразкового порядку».

О. КЛИМОК.

Усмішка матері

Щаслива, усміхнена молода мати... Ольга Євсикова — дипломатка Київського технікуму легкої промисловості. Лише на один рік відірвали її від навчання двоє малюків — Андрійко та Оленка. Та молода мати при допомозі чоловіка чудово справляється з двома дітьми.

Ольга Євсикова двічі проходила виробничу практику на Львівському підприємстві «Силует» і проявила неабияку старанність і наполегливість в оволодінні практичними знаннями. Вона уважно прислухалась до пояснень ветеранів виробництва — людей, збагачених великим досвідом.

Ольга — хороший товариш, чуйна до людей. В її очах завжди світиться тепло і щирість. Немає сумніву, що вона успішно захистить диплом і, потрапивши за направленням у виробничий колектив, буде сумлінною трудівницею, хорошим другом для багатьох робітників.

На знімку: Ольга Євсикова з дітьми.
Л. АЛФІМОВА.
Фото Є. КУКЛИНА.

Захоплюючи подорож

Наступила пора екскурсій, подорожей та інших форм масового відпочинку трудящих.

Адміністрація Запорізького УВП і профспілкова організація влаштували нещодавно поїздки передових робітників підприємства до Ленінграда і Калуги. Всього в ній узяло участь 50 осіб. Частину витрат робітники взяли на себе.

Із захопленням оглядали екскурсанти місто на Неві, його широкі вулиці і проспекти, ажурні історичні споруди. Красою Ленінграда вражені були всі — і ті, хто бував тут раніше, і ті, хто прийшов сюди вперше. Побували екскурсанти і на околицях міста, на Пискаревському кладовищі хвилиною мовчання вшанували пам'ять ленінградців, які загинули під час блокади.

На зворотному шляху запоріжці заїхали в Калугу. Тут вони, зокрема, відвідали музей великого російського вченого, основоположника ракетної техніки К. Е. Ціолковського.

С. МАТВІЄНКО.

ВІД ДРАМГУРТКА — ДО НАРОДНОГО ТЕАТРУ

Клуб глухих міста Донецька 50 років тому знаходився у підвальному приміщенні. Вечорами там збиралися нечуючі і з великим ентузіазмом працювали у драматичному гуртку. Організував його Я. С. Ширман — заступник голови обласного відділу Товариства. У травні 1929 року ми поставили нашу першу виставу «Життя глухих до революції і тепер». Оскільки своєї сцени у нас не було, то ми скористалися сценою міського клубу. Вистава мала великий успіх. Глядачі дивувались,

що глухі так можуть грати. Роль глухої дівчини виконувала я, а хлопця — Володимир Якубенко. Успіх окрилив нас і драмгурток взявся за постановку вистави «Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорниці», «У неділю рано зілля копала» за твором Ольги Кобилянської та «Ніч перед різдвом» за М. В. Гоголем. Уже в 1930 році було збудовано новий клуб і на його сцені ми показували «Наталку-Полтавку» І. Котляревського.

Перед війною колектив драмгуртка був великий і зіграний. Після звільнення міста від німецьких загарбників глухі за власною ініціативою відремонтували клуб і драмгурток відновив свою роботу. Пригадую, що ми ставили «Шельменка-денщика» Г. Квітки-Основ'яненка, «Сто тисяч» І. Карпенка-Карого та інше. Тепер драмгурток виріс до народного самодіяльного театру. І це радісно.

М. РАДОМСЬКА.

м. Донецьк.

ГОДИННИК Грицька Лисенка сьогодні, мов навмисне, вирішив подратувати свого господаря: вперто доводив, що до кінця робочого дня ще далеко, тоді як Грицьковому бажанню працювати настав кінець.

Та він людина винахідлива: з води сухим вийде ще й рака до пива витягне.

Уздівшись наближення майстра, враз конвульсійно вхопився за шок і зобразив на своєму артистичному обличчі невимовне страждання.

— Що трапилось? — стурбовано запитав майстер.

— Зуб... кволо прожестикуював Грицько.

— Іди до лікаря, — співчутливо порадив Іван Петрович.

— Та я потерплю, після роботи піду, — відповів Грицько.

— Иди, йди — роботу виконують товариші, — наполягав м'якосердний начальник.

Повагавшись для вигляду, наш герой знесило почав до гардеробної, з кожним кроком прискорюючи ходу. Переконавшись, що ніхто не спостерігає за ним, скорчив переможно-хитру гримасу і з прискоком почав одягатися. Проблема скороченого робочого дня на сьогодні вирішена успішно. Залишається його використати з максимальним комфортом.

Ногам не треба підказувати куди йти: самі привели Гриця до пивного бару та, намацавши в кишені зморщений гаманець, і, переконавшись, що його вміст дуже мізерний: наявних карбованців і копійок набагато менше, ніж днів до полудня, Гриць з траурним настроєм поминув своє заповітне місце і поплентався не дуже пожававленими, в робочий час, вулицями міста. Зірко вдвигався, чи не покажеться знайома фігура котрогось з вільних художників — листівників, щоб спробувати в них розжитися до полудня.

Але, чи то закрутились «кореші» зі своєю комерцією, чи скрутила їх фортуна в бараний рік — невідомо, тільки сьогодні нікого не видно.

«Піду, мабуть, у гуртожиток та до вечора трохи висплюсь» — вирішив. Поглянувши на годинник, який показував, що незабаром товариші закінчують роботу і не варто повертатися в гуртожиток, бо там чатуватимуть вчителі вечірньої школи, куди йому аж ніяк не хочеться йти.

ЗНІЧЕВ'Я поплентався до клубу глухих. Палким прихильником цього культурного вогнища Грицько не був, проте

сьогодні вирішив заглянути. Може там готується якийсь черговий захід — візді на спортивні змагання, чи на конкурс художньої самодіяльності.

Не був Гриць ні завзятим спортсменом, ні діячем сценічного мистецтва, зате був затятим любителем покататися як учасник якогось заходу до іншого міста, де на нього чекали приємні зустрічі, ресторанна екзотика, захоплюючі пригоди з гарненькими учасницями поїздки.

Гриць ще дуже молодий, та, як кажуть, ранній: свою користь під

ДОБРИВА ДЛЯ ОМЕЛИ

землею побачить, скрізь її видряпає. Його девіз: «Найбільше насолод з найменшою платою».

Як цього добиватись він вже знав. Знав, наприклад, що працівникам їхнього клубу конче потрібні справні цифри у звіті про їхню діяльність. Насправді ж та «діяльність» частенько була непомітною, бо не вміли вони організувати справжнього масового дозвілля, не було постійних спортивних секцій, не могли зацікавити молодь гуртками художньої самодіяльності. Але їх виручав всевладний процент. Оскільки, процентів байдуже, хто його виконує, працівники клубу часто зверталися за допомогою до таких, як наш Грицько Лисенко.

...Та сьогодні, може вперше, доля чомусь не захотіла усміхнутись Грицеві. В клубі нічого втішного не було, зате там зустрів вчительку, класного керівника XII класу, в якому він вчився.

— Гришуню, дай хоч подивлюся на тебе, бо вже й забула який ти — в школі тебе не побачиш.

Гриць наморщив чоло, міркуючи, як йому викрутитись, а вчителька продовжувала:

— Ти знаєш, що незабаром екзамени, а щоб їх здати, треба вивчити увесь програмний матеріал, тобі треба обов'язково відвідувати школу.

Коли Грицеві кажуть про обов'язки, то він воліє краще не чути, звалити їх на чийсь плечі, але сьогодні він зацікавлено насто-

жився, бо вчителька говорила далі:

— По закону ти маєш право на додаткову оплату відпустку для підготовки до екзаменив.

«Відпустка, та ще й оплачувана — та це ж чудово!» Якраз те, що треба Грицькові. Заради цього можна і в школу іноді завітати. Можна, наприклад, проявити деяку ініціативу. Приміром, сьогодні. Приплентавшись до школи, Гриць зручно вмощується за партою і в думці вже розподіляє ту відпустку на окремі приємні та звабливі дні. Коли вчителька пропонує скласти самостійно якесь речення, Гриць енергійно йде до дошки і власноруч виводить глибокодумний афоризм: «Коли буде йде дощ — треба я взуваю ланки».

Другого дня на роботу не йшов, а ліг: в нагрудній кишені приємно хрускотів папірець — довідка про те, що учневі XII класу ШРМ Лисенку Григорію потрібна відпустка для підготовки до екзаменив.

ЗВИЧАЙНО, Грицько мало хвилювало, що на підприємстві напружене становище, не вистає робочих рук, декому треба відпочити. Головне, що йому пофортунило: брати пільгову відпустку — це його право, а своїми правами він не поступається ніколи. Про загальну справу нехай думають інші, а його не стосується. Він не думає навіть про те, чи здасть екзамени: в школу навідувався вряди-годи, матеріалу не знає і не бажає знати, але твердо переконаний, що в школі, як і скрізь, потрібні «справні цифри», процент.

Так звикають Грицьки жити омелою, а дехто створює для них умови якнайсприятливіші. Погуляв наш Гриць у пільговій відпустці, а там не за горами і профспілкова. Потім настає час писати звіти про спортивну роботу і спільно проводяться тренування з відривом від виробництва і таке інше. І скрізь буде Гриць Лисенко, бо для того, щоб усі заходи стали масовими, потрібен час, копійка робота, творчий підхід, а подекуди до цього не звикли. Легше покликати на допомогу Гриця, який вже має навки, і знає, що це принесе йому особисту вигоду. Чим більше формалізму та процентоманії — тим ширше коло діяльності для комбінацій Грицька Лисенка.

В. МИКОЛАЄВСЬКИЙ.

Вшанування ювіляра

Кожному члену УТОГ відоме ім'я знатного токаря Пологівського райоб'єднання «Сільгосптехніки» Олександра Федоровича Короткого. Про його працю, заслуги, добрі діла можна написати цілу книгу.

Передовий виробничник за багаторічну, наполегливу працю нагороджений орденом «Знак Пошани» і багатьма медалями, його портрет — постійно на Дошці пошани підприємства.

А ще Олександр Федорович проводить велику громадську роботу — вже 25 років незмінно очолює Пологівський міжрайвідділ УТОГ. Під його керівництвом ця організація досягла немалих успіхів у політико-виховній роботі з глухими. Як міжрайвідділу, так і клубу глухих м. Пологи присвоєно почесне звання «Колектив відмінної роботи».

Про ці та інші яскраві факти йшла мова на спеціальному вечорі-портреті, який відбувся нещодавно в клубі глухих міста Пологів. Він був присвячений 60-річчю О. Ф. Короткого.

Про плідотворну діяльність ювіляра розповів член правління облвідділу УТОГ В. М. Дюков. Інструктор облвідділу по роботі на селі О. Ф. Іванченко, одягнута в український національний костюм, від імені трудівників села привітала О. Ф. Короткого, піднесла йому хліб-сіль і побажала здоров'я, довгих років життя.

Керуючий Пологівським райоб'єднанням «Сільгосптехніки» В. А. Степура також розповів про деякі віхи славного трудового шляху вшанованого торжества і вручив йому медаль «Ветеран праці» та пам'ятний подарунок — килим. Від імені облвідділу УТОГ його інструктор В. М. Вакулєнко вручила О. Ф. Короткому почесну грамоту і грошову премію.

Схвилюваний до глибини душі такою увагою, ювіляр гаряче подякував своїм шанувальникам, пообіцяв і надалі докладати зусиль у боротьбі за суспільне благо.

С. МОРДУШЕНКО.

Запорізька обл.

Огляд самодіяльності

Нещодавно у приміщенні Чернівецького палацу культури текстильників відбувся обласний огляд художньої самодіяльності глухих. Його відкрила голова обласного відділу УТОГ С. П. Комісарова.

В огляді взяли участь учасники художньої самодіяльності шкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих дітей, Садгірського та Чернівецького будинків культури.

З великим зацікавленням глядачі стежили за виступами всіх колективів. Щораз у переповненому залі вибухали дружні оплески. Порадували присутніх учні школи-інтернату для глухих дітей. Вони підготували виставу за твором О. С. Пушкіна «Бахчисарайський фонтан» (керівник М. М. Котляревський) та музично-хореографічну композицію «Хай завжди буде сонце!».

Програма школи-інтернату для слабочуючих дітей включала художнє читання, хорове виконання, еквілібристику, шумовий оркестр, хореографію, спортивні композиції та клоунаду. Затамувавши подих, глядачі дивилися, як виконував «Еквілібристичний баланс» Н. Бойчук.

Колектив Садгірського будинку культури показав одинадцять номерів. Серед них — жартівливі та сатиричні сценки, художнє читання та хореографічні виступи. Запам'яталась ідейно спрямована і художньо продумана хореографічна композиція «Мирне небо — дітям землі!».

Хоч того дня авторитетне журі ще не дало свого заключного відгуку, але, безумовно, він буде позитивним.

М. ГЕРАСИМОВА.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

У цирку.
— Киць-киць!

— Хай завжди буде бабусина сумка!

Мал. Г. КРЕСТИНО.

Квіти — артистам

З концертом на зліт передовиків Богуславського міжрайвідділу УТОГ прибули учасники художньої самодіяльності Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського.

Схвилювано слухали члени Товариства пісню «День Перемоги» у виконанні В. Скурчинського. Чудово виконали танець «Весілля у Малинівці» О. Ільченко та С. Кесарев.

Щиро дякували учасники зльоту всім артистам і художньому керівникові Є. Задніпровській за концерт і вручили їм квіти.

Л. ЄВТУШЕНКО,
завідуюча Богуславським міжрайвідділом УТОГ.